

EN GUL SÅNG

En gul sång om påskens förräderi.
En ful sång med lite glädje i
som kostar mer än det smakar
och bär tankar om förmynderi.

Tiden är det evigas sol som hinner
ge värme och sedan försvinner
bak ett moln eller i ett par veckor.
Min gula är lös och bara rinner!

Himmel, du som bar ljuset hit!
Förhoppningen, en våglängd, en invit
- en ljudsignal i en mobiltelefon,
en samtida elektronisk tillit.

En högtidsdag står fram i helgdagskläder,
en stråtrövare med sin utvalda fjäder;
färggrann, världsvan, en annorlunda strateg
- alltid beredd på nya små räder.

I strålkastarsolens blekfeta glöd
deklameras det ur ett överflöd
från en estrad som tyvärr lagts ner.
Hur nu någon kan påstå att poesin är död!?

En gul sång äger passion,
lövträdens bladverk vid dess ändstation.
Två sidor av ett och samma mynt.
Någon kommer och någon tappar tron.